

О. Г. Астаф'єв

Кізко Петро

КІЗКО Петро (псевд. – Аркан Пчи; 29. 06. 1913, с. Стара Водолага, нині Нововодолаз. р-ну Харків. обл. – 28. 02. 1976, Мюнхен) – письменник, журналіст. Навч. у Харків. пед. технікумі (1929–31). Працював у піонер. г. «На зміну» (із В. Бичком та *І. Неходою*), рай. газетах. 29 березня 1938 заарешт., за звинуваченням в антирад. агітації ув'язн. у Харкові. Звільн. через рік і знову заарешт. 1944 емігрував до Німеччини. З укр. письменниками-емігрантами Яром Славутичем, О. Воропаєм, Петром Карпенком-Криницею, В. Жилою, М. Ситником жив у таборах для переміщ. осіб побл. Берліна та Гамбургґа, де видавав г. «Луна»; мешкав в Авґсбурзі, переїхав до Мюнхена. Друкував твори у часописах «Український самостійник», «Час»; ред. молодіж. ж. «Авангард» (1946–48), «Крилаті» (1972–73), «Українська трибуна», «Шлях Перемоги». Автор поет. зб. «Навіки твій» (Гайденау, 1946) та «Буде завтра день» (Нью-Йорк, 1957), зб. новел «На скривавленій землі» (1952), повісті «Устим Безрідний» (1956; обидві – Мюнхен). Деякі вірші К. вміщено в «Антології української поезії» (Лондон, 1957). Писав також вірші для дітей (надруковані у читанках, антологіях, хрестоматіях). У творчості К. поєднано глибокий психол. аналіз люд. вчинків із соц.-філос. узагальненнями, колорит. деталями. Його герої в умовах рад. дійсності виявляють мужність і благородство. Написав низку публіцист. та літ.-крит. статей, зокрема «Літературні організації в Україні та їх ліквідація» // «Визвольний шлях», 1967, № 7–8; «Московський більшовизм в оцінці Д. Донцова» // «Авангард», 1971, ч. 4; «Мої спогади» // Там само, 1979, ч. 1–6; 1980, ч. 1; «Високомистецька поезія» // «Слово і відгомін: Збірник з нагоди 80-річчя Володимира Біляєва» (Д., 2006).

Рекомендована література

1. Петро Кізко: 60 // Авангард. 1973. Ч. 3–4;
2. Шерех Ю. МУР і я в МУРі // Шерех Ю. Пороги і запоріжжя. Література. Мистецтво. Ідеології: У 3-х т. Т. 2. Х., 1998;
3. Еппель В. З нових матеріялів до словника українських псевдонімів // Відкритий архів: Щоріч. матеріялів та дослідж. з історії модер. укр. культури. К., 2004. Т. 1;
4. Просалова В. Кізко Петро // Укр. діаспора: літ. постаті, твори, бібліогр. відомості. Д., 2012.

Бібліографічний опис:

Кізко Петро / О. Г. Астаф'єв // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-6808>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).